

Generalitat de Catalunya
Departament d'Acció Climàtica,
Alimentació i Agenda Rural
**Direcció General de Polítiques
Ambientals i Medi Natural**

APORTACIONS REBUDES FORA DE TERMINI EN EL MARC DEL PROCÉS PARTICIPACIÓ PÚBLICA PER A L'ELABORACIÓ DEL PLA RECTOR D'ÚS I GESTIÓ DE L'ÀMBIT MARÍ DEL PARC NATURAL DEL CAP DE CREUS

Aquest document recull les aportacions rebudes via correu electrònic fora de termini i que, per tant, no s'han introduït directament a través del portal participa.gencat.cat en el marc del procés participació pública per a l'elaboració del Pla Rector d'ús i Gestió de l'àmbit marí del Parc Natural del Cap de Creus realitzat entre el 27 de setembre i el 14 de novembre de 2022.

1. Aportació de IAEDEN- Salvem l'Empordà que d'acord amb el correu electrònic rebut en data 22 de desembre de 2022 substitueix l'aportació publicada en data 14 de novembre de 2022 al portal participa.gencat.cat
2. Aportació de l'Associació de Centres d'Immersió del Cap de Creus (ACICC) enviada per correu electrònic en data 16 de gener de 2023.

**CONTRA-ARGUMENTACIONS PER PART DE
LA IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ A CERTES PROPOSTES
REALITZADES PER ALTRES COL·LECTIUS
DURANT EL PROCÉS PARTICIPATIU PER A L'APROVACIÓ
DEL PRUG DE L'ÀMBIT MARÍ DE CAP DE CREUS**

ÍNDEX

1. SOBRE LES LIMITACIONS A LA NAVEGACIÓ (pàg. 3)
2. SOBRE LES LIMITACIONS AL FONDEIG (pàg.10)
3. SOBRE LES LIMITACIONS A LA PESCA RECREATIVA (pàg. 11)
4. SOBRE LES LIMITACIONS A LA CAÇA SUBMARINA (pàg. 21)
5. SOBRE LES LIMITACIONS AL BUSSEIG COMERCIAL (pàg. 27)
6. SOBRE LES LIMITACIONS AL BUSSEIG DES D'EMBARCACIONS PARTICULARS (pàg. 29)
7. SOBRE LA VIGILÀNCIA (pàg. 30)

1. SOBRE LES LIMITACIONS A LA NAVEGACIÓ

1.1. CONSIDERACIONS GENERALS (sobre la nàutica d'esbarjo en el context actual de crisi climàtica)

La resposta a les consideracions de L'ASSOCIACIÓ D'USUARIS D'EMBARCACIONS D'ESBARJO DE CADAQUÉS (AUEECAD) i de l'ASSOCIACIÓ CATALANA DE PORTS ESPORTIUS I TURÍSTICS (ACPET) ha de començar forçosament per un plantejament més filosòfic que tècnic en la mesura que tant l'esborrany actual proposat per la Generalitat de Catalunya com les consideracions d'aquestes associacions es troben totalment fora del context de crisi climàtica en què ens trobem.

La primera consideració obvia, i amb la que coincidim amb els criteris de l'AUEECAD, és que, per la seva configuració geomorfològica, l'accés al Cap de Creus s'ha de fer quasi forçosament amb una embarcació. Així que la gestió dels usos del Cap de Creus és sinònima de la gestió de la navegació de les embarcacions que el visiten. Un percentatge molt significatiu de les embarcacions que accedeixen a aquest espai estan motoritzades, i pràcticament el 100% d'aquestes embarcacions estan equipades amb motors de combustió.

Si l'Administració i els ciutadans es creuen seriosament els compromisos de descarbonització que tots plegats estan contraient (veure l'*"Estrategia de descarbonización a largo plazo, 2050; Ministerio para la transformación ecológica y el reto demográfico, Gobierno de España"*), l'any 2030 ha de marcar la data límit per aconseguir una reducció de les emissions de gasos hivernacle fins al 55 % del valor que varen assolir l'any de referència de 1990 (una xifra que malauradament no hem pogut trobar calculada de forma explícita per al cas de Catalunya).

En aquest sentit, l'any 2050 tots els motors de combustió haurien d'haver desaparegut dels mercats.

I si bé els substituïts elèctrics per a equipar la mobilitat terrestre ja han estat força desenvolupats, hem d'admetre, però, que no passa el mateix amb els equivalents motors marins. En tot cas, la transició ha de ser gradual i no podem somiar en prorrogar els canvis necessaris fins al darrer moment. Tot i això, cal observar que els terminis s'escurcen. En aquest sentit, i en el cas més probable que aquest PRUG comenci el seu període de quatre anys de vigència a les darreries de 2023, caducarà tan sols quatre anys abans del topall de 2030.

Per tot plegat, si els motors de combustió han de ser abandonats, potser molta de la flota d'embarcacions d'esbarjo existent es trobarà mancada dels substituïts adequats i podria tornar-se obsoleta. En tot cas, es força probable que la necessària adaptació a les noves exigències reclami nous dissenys i un canvi en les prioritats respecte a eslores, velocitats i prestacions.

Sorprenentment, però, ni a la redacció de l'actual proposta del PRUG ni a les consideracions d'aquestes dues associacions es fa una sola menció a aquest horitzó que pot canviar completament el panorama de la mobilitat al mar i de les activitats nàutiques i turístiques del nostre país en general. El fet és encara més sorprenent si tenim present que és el mateix Departament de la Generalitat de Catalunya el responsable de la transició energètica (i dels compromisos derivats) i de la gestió del Cap de Creus i de la tramitació del seu PRUG.

Convençuts com estem que el procés d'adaptació a la nova realitat és inexorable, creiem que el més urgent serà impulsar un canvi profund en la forma d'entendre la nàutica d'esbarjo que comporti també un canvi en el sistema de valors. I els espais naturals protegits haurien de ser, creiem, un marc excel·lent i exemplar per a promoure aquests canvis (uns canvis que, estem persuadits per la filosofia que destil·la el seu escrit, els membres de l'AUEECAD (però no tant els de l'ACPET) estarien desitjosos d'adoptar).

De tot és sabut que, durant les darreres dècades, les tendències de la nàutica recreativa s'han dirigit a augmentar constantment la mida de les embarcacions, la potència de les motoritzacions i el confort, sense reparar en cap cas en el corresponent increment del consum de combustible, de l'onatge i del soroll. No en va, els principis rectoris d'aquestes tendències eren la presa, el confort i la seguretat; com més gran i més ràpid, millor!

Però els espais naturals protegits són espais per a gaudir **d'un paisatge visual i sonor tranquil (1)**, on els criteris imperants haurien de ser: com més petit i més lentament millor!

(1) *A l'article 1 de la Llei i 4/1998 de 12 de març de conservació del Cap de Creus s'especifica que:*

Article 1. Objecte.

*1. L'objecte d'aquesta Llei és l'establiment d'un règim jurídic de gestió per a la preservació estricta i la restauració, quan escaigui, dels sistemes naturals terrestres i marins de la península del cap de Creus, dels valors geològics, botànics, faunístics i ecològics i dels elements d'interès cultural que conté **i de la integritat del seu paisatge.***

A més a més, les cales i raconades del Cap de Creus defineixen espais de mida reduïda on no caben embarcacions gaire grans. Des d'aquesta perspectiva de respecte, ens sembla evident que no podem pretendre adaptar l'espai a les exigències de la nàutica sinó que és la nàutica la que s'ha d'adaptar a les característiques de l'espai.

I, com que tots desitgem gaudir d'una experiència satisfactòria en aquests espais, el reconeixement del seu caràcter públic ens hauria d'induir, llavors, a restar molt amatents a minimitzar les molèsties als nostres conciutadans. En poques paraules, al Parc Natural de Cap de Creus s'hi ha de prioritzar:

- la navegació amb embarcacions no motoritzades, silencioses i petites (tan petites com possible dins els límits de la seguretat)
- esteles sense onatge
- febles velocitats
- respecte de les distàncies

mesures totes elles que contribuirien a augmentar la qualitat de les visites al Cap de Creus.

1.2. SOBRE LES MOTOS D'AIGUA

Fem constar que, des de IAEDEN celebrem efusivament l'adhesió d'entitats com l'AUEECAD a la prohibició d'aquesta tipologia d'embarcacions, tot exceptuant els casos de salvament marítim i minusvàlua física.

En aquest sentit pensem que l'oposició a les motos d'aigua es pot abordar des de tres punts de vista.

- 1) El primer, i més important, el necessari canvi de formes de mobilitat imposat pels compromisos de descarbonització per lluitar contra el canvi climàtic. La reducció dels motors de combustió s'ha de fer de forma gradual, però començant des d'ara mateix i per la mobilitat amb menys justificació social. Dintre de la nàutica en general, haurà de tenir prioritat, llavors, la mobilitat col·lectiva
I, en aquest sentit, les motos d'aigua en són l'antítesi total.
- 2) El segon, és en concordança amb l'objectiu que ja recull el punt 4 de l'article 2 de l'actual redactat del PRUG, on s'especifica la voluntat de “**conservar** el paisatge i

la qualitat de l'ambient visual, sonor i lumínic". A afegir, també, el que estableix l'article 6 del redactat actual del PRUG:

6.3 L'àmbit de l'espai té la consideració de zona de sensibilitat acústica alta als efectes de la disposició final primera del Decret 176/2009, de 10 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica, i se n'adapten els annexos.

6.4 En general, s'ha d'evitar l'excés de soroll. En tot cas, no es permeten usos que impliquin, d'acord amb els mètodes de mesurament fixats normativament, uns valors límits d'immissió superiors a 50 dB (A) de 8 a 21 h i 40 dB (A) de 21 a 8 h, mesurats com a mitjana diària en aquestes franges horàries. En qualsevol cas, no es permeten els usos que impliquin una pressió acústica puntual superior a 100 dB (A) a una distància de referència d'un metre.

En qualsevol cas, cal respectar els límits de potència acústica que estableix la Directiva 2005/88/CE.

Les motos d'aigua, en definitiva, són les que ofereixen una pitjor ràtio entre els beneficis de gaudi del parc (en nombre d'usuaris) i el perjudici sonor.

- 3) El tercer és el rebuig manifestat contra aquesta forma de transport per tots els altres actors del Parc (pescadors, nàutica amb caiac, busseig, pesca recreativa, entitats ambientalistes, estiuejants, nedadors practicants de l'esnòrquel, visitants contemplatius, científics...) donat el perjudici que els representa a l'hora de no patir la seva presència durant la seva estada al Parc Natural.

Reforcen aquests tres arguments certs precedents pel que fa a l'anàlisi dels efectes de les motos d'aigua sobre el medi ambient en general (2, 3 i 4). D'ells es poden extraure, d'entre altres, les següents conclusions. El nivell de so d'una moto d'aigua pot superar els 115 decibels. A més a més, segons els descobriments establerts per la psicoacústica, el soroll que varia ràpidament resulta molt més molest i agressiu que el soroll constant

(és el cas de soroll produït per un martell neumàtic). Un soroll variable demana l'atenció continuada de l'oient, cosa que el fa especialment molest. Aquests fets confirmen que els sorolls produïts per les motos aquàtiques. Uns sorolls que varien constantment d'un moment a l'altre durant les seves maniobres, solen ser molt més molestos que els sons relativament constants produïts per altres embarcacions.

Pel que fa al seu impacte sobre les espècies marines, el soroll que fan les motos d'aigua també pot alterar els patrons de comunicació entre algunes espècies de peces, així com provocar angoixa, cosa que ocasiona un efecte secundari sobre la resposta dels animals a la contaminació i les malalties.

També afegim al nostre argumentari el text del decret d'aprovació del PRUG del Parc Natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera, on s'especifica el següent:

Article 102.

*e) **Es prohibeix de manera expressa l'ús de motos aquàtiques i d'altres aparells o elements nàutics anàlegs de tipus recreatiu o relacionats amb esports nàutics, com ara l'esquí, el paracaigudisme, els flotadors, o altres aparells remolcats o traccionats per embarcacions quan no estiguin relacionats amb els serveis públics de rescat (5).***

En aquest sentit, també afegim el text de l'ordre d'aprovació de la reserva marina d'interès pesquer de l'illa de Tabarca, on també s'especifica el següent:

Artículo 5. Prohibiciones.

“Queda prohibido cualquier uso no recogido en el artículo 3 y, en concreto, las siguientes actividades:

(2)

<https://www.ecologistasenaccion.org/wp-content/uploads/2021/06/infracciones-e-impactos-medioambientales-motos-nauticas.pdf>

(3)

<https://www.rspb.org.uk/globalassets/downloads/documents/positions/marine/jet-skis-and-birds---the-rspb-position.pdf>

(4)

<https://www.nonoise.org/library/drowning/drowning.htm>

(5)

http://www.caib.es/sites/espaisnaturalsprotegits/ca/parc_natural_de_ses_salines_deivissa_i_formentera-21765/

(6)

https://www.boe.es/diario_boe/txt.php?id=BOE-A-2019-168

f) *La utilización de motos de agua” (6).*

Per la qual cosa, no hi hauria d'haver arguments legals que impedissin afegir una frase tan explícita i curta en el redactat del PRUG de Cap de Creus com que “es prohibeixen les motos d'aigua”.

En poques paraules, tots aquests arguments en contra de la navegació amb motos d'aigua dins de l'àmbit marí del parc de Cap de Creus són vàlids tant si es practica amb guies com sense.

1.3. SOBRE LA VELOCITAT DE NAVEGACIÓ

A la introducció ja hem formulat les nostres reserves sobre la forma com es practica la nàutica en l'actualitat i les necessàries transformacions que s'hauran de fer per tal de fer els possibles per mitigar la present crisi climàtica. Entre aquestes modificacions s'inclou la de la velocitat, ja que aquesta va lligada a una major despesa energètica i unes majors emissions. En aquest sentit, qui pretengui argumentar que per a produir menys emissions hem d'anar més de pressa no comptarà mai amb el nostre suport.

Un dels objectius del Parc és conservar el silenci (paisatge sonor) i la calma de l'espai, i aquest objectiu es veu compromès, evidentment, pel soroll i l'onatge de les embarcacions. I és que, en general, el soroll i l'onatge són proporcionals a la potència dels motors i a la velocitat, per la qual cosa s'entén perfectament que la norma s'hagi d'establir de forma general, i no específicament per a un tipus d'embarcacions (les pneumàtiques semirígides de submarinisme) que necessitin planejar.

En poques paraules, el context de compromisos de descarbonització que ha assumit el govern de la Generalitat, molts models de mobilitat hauran d'anar canviant a curt i mitjà termini, per la qual cosa resulta més lògic que la mobilitat s'adapti a les exigències de gestió de l'espai, que no pas al contrari.

En definitiva, els límits proposats en aquesta proposta de PRUG són raonables i no haurien de ser canviats.

- Pel que fa a la complexitat de la divulgació de la norma, manifestem que l'argument que la zonificació en 3 zones de diferent velocitat és de complexa interpretació i, per tant, de difícil compliment. I és que aquesta mesura no sembla consistent, a condició que els límits de les zones de RNP i del PN estiguin convenientment abalisades i recollides en la cartografia digital disponible (softwares nàutics).

No li trobem el sentit, llavors a l'afirmació que *"...la zonificació per velocitats proposada pel PRUG provocarà una gentrificació al voltant dels ports de sortida (Roses, Port de la Selva i Cadaqués / Port Lligat)..."* I, tenint presents les dimensions del Parc de Creus, no creiem seriosa l'afirmació que cap pescador renunciarà a desplaçar-se a la zona on preveu realitzar la jornada de pesca perquè es veu obligat a arribar-hi a menys velocitat.

Tampoc trobem cap relació d'equiparació entre l'obligació imposada a les barques de pesca de circular a més de 6 nusos quan travessin les aigües del Parc (per garantir l'exclusió d'activitats de pesca il·legal per part de la Inspecció pesquera) i la demanda d'autoritzar velocitats de fins a 15 nusos per a la navegació de la flota d'esbarjo.

En aquest sentit, el document de l'ACPET demana autoritzar un límit de 15 nusos per equipararlo a les velocitats autoritzades al Parc National de Port-Cros (Var, França) però per un altre cantó també reconeix que en aquell Parc només s'autoritza la velocitat màxima de 12 nusos; no s'entén aquesta contradicció.

1.4. SOBRE LES LLICÈNCIES DE NÀUTICA RECREATIVA.

Entenem que la Llei de protecció del Cap de Creus de 1998 faculta a la Generalitat de Catalunya per a establir les condicions especials d'accés als espais protegits de la seva jurisdicció sense perjudici del que dicti la normativa de la Marina Mercant.

Per la qual cosa no estem d'acord amb la proposta d'equiparar els requisits d'informació exigibles als propietaris d'embarcacions amb base als ports del Cap de Creus amb els que s'exigeixen als llogaters esporàdics d'una embarcació sense titulació. Pel simple fet de la reiteració, hem de suposar que el grau de coneixement de l'espai i de la pràctica nàutica dels primers és molt superior al dels segons, i que tals precaucions no es fan necessàries.

2. SOBRE LES LIMITACIONS AL FONDEIG

2.1. SOBRE LA GESTIÓ DE LA SOBREFREQÜENTACIÓ

És evident que la façana marina del Parc del Cap de Creus fa anys que pateix del mateix mal que la resta d'espais protegits de Catalunya: que es mor d'èxit. Si més no, per períodes estacionals, la demanda d'ús d'aquests espais sobrepassa amb escreix les possibilitats de l'oferta. En aquest sentit, el Departament responsable de la seva gestió ja devia estar avesat als problemes de sobrefreqüentació que es repeteixen arreu (Delta de l'Ebre, Montseny, Parc de l'Alt Pirineu, Illes Medes, accés al far del Cap de Creus). I, pel que fa al cas del Cap de Creus, hem de destacar que el Parc disposa des de fa anys de censos de fondeig d'embarcacions que donen fe de l'existència d'aquests problemes.

I, quan tota la població d'un país que s'estén per una superfície (dimensió L) té dret a projectar-se sobre un segment restringit de la línia de costa (dimensió L) que la conté, es produeix un problema inevitable de saturació que, si ens reconeixem en un règim equitatiu d'igualtat d'oportunitats, només es pot gestionar mitjançant un procediment públic regulat (gestió de "zona blava").

Creiem, llavors, que la Generalitat de Catalunya ha d'abordar de forma valenta aquest repte (com ja ho ha fet a molts altres espais) i regular de forma justa el sistema de fondeig al Cap de Creus seguint criteris de conservació de la qualitat patrimonial.

La primera tasca ha de consistir, aleshores, a definir numèricament uns topalls a la capacitat de càrrega per al fondeig de cada cala i raconada del Parc. El document que la determini ha de tenir presents les característiques específiques de cada àrea (mides, geologia, biota, circulació marina, vents, etc.) i els diferents perfils de la demanda (tipus d'embarcacions i d'usuaris).

Durant les èpoques que la freqüentació pugui resultar conflictiva, s'ha d'establir un sistema àgil de permisos, per al qual el desenvolupament actual dels sistemes de comunicació telemàtics ofereix fàcils solucions. I, en cas d'observar-se una superació dels topalls els serveis de vigilància, es podrà restablir la situació requerint la presentació d'aquestes autoritzacions que no haurien d'exigir cap burocràcia, ni el pagament de cap taxa.

Des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ també volem fer una consideració crítica sobre el comentari recollit al document de l'AUEECAD, suposadament de la boca d'un dels seus associats, cadaquesenc i treballador autònom, que diu:

“Cadaqués és un poble aïllat, sense platges grans, només algunes petites cales, l'única economia és el turisme, tots depenem directament o indirecta del turisme. Si es limita el fondeig i la gent no pot sortir amb barca deixaran de venir a Cadaqués, es vendran ses cases i marxaran a un altre indret, i llavors de què viurem la gent de Cadaqués? Si no tenim la gent de la segona residència, per poder arreglar i mantenir les seves cases, no tindrem feina. Jo he parlat amb molts clients i tots diuen el mateix, que si no poden sortir en barca a fer el seu pícnic es venen ses cases i se'n van, i no ens enganyem, ningú les comprarà, perquè si no es pot anar en mar, a Cadaqués no hi ha res.

Aquest tema és un tema molt seriós, que afecta a tots els Cadaquesencs, tant els que tenen barca com els que no, cal reflexionar, aquí sí que estem hipotecant el nostre futur i el dels nostres fills.”

Cadaqués és un poble mal comunicat, però en cap cas aïllat, no en va, depèn directament i indirecta del turisme i pateix de problemes crònics derivats de la sobrefreqüentació. En aquest sentit, limitar el fondeig, tal com es presenta en l'esperit del PRUG del Parc de Cap de Creus, no significa que la gent no pugui sortir en barca, sinó garantir la pervivència d'aquesta activitat en les condicions de les quals havia gaudit en el passat; unes condicions que es veuen compromeses en el futur per una allau d'embarcacions provinents de ports llunyans, a l'abric d'una notòria manca de regulació. I la gent no deixarà de venir a Cadaqués per raó d'aquestes restriccions, ja que podran sortir en barca, fer el seu pícnic i no es deixaran de vendre ses cases, sinó que seran més preuades encara pel factor de la poca distància. S'arreglaran i mantindran les segones residències i el seu associat tindrà feina. Gràcies al PRUG, a Cadaqués es podrà seguir anant en mar com sempre (però encara que no es pogués anar a mar a Cadaqués sempre quedarà una cosa: un excés de turistes).

2.2. SOBRE EL RUFIO.

Coincidim completament amb les demandes de l'AUEECAD sobre la conveniència d'autoritzar l'ús del ruixó sempre que aquest estri conservi les característiques de mides, pes i forma d'ús tradicionals. Com a única precaució accessòria, creiem que el PRUG hauria de reclamar que els usuaris d'aquest mètode d'assegurar el fondeig garanteixin que amb la seva maniobra no entorpeixen el dret a la mobilitat d'altres embarcacions que visiten el Parc.

2.3. SOBRE EL FONDEIG I LES ESLORES.

Aquestes dues associacions argumenten que en virtut del que disposa l'article 16.3 del PRUG *"...totes les embarcacions de més de 12 metres deixaran de tenir accés al fondeig en les zones del Cap de Creus on poden refugiar-se del vent..."*.

Respecte a la demanda de fondejar embarcacions de més de 12 m d'eslora sobre fons de menys de 25 m de fondària, potencialment ocupats per praderies de Posidònia, recordem les observacions fetes a l'apartat de consideracions generals en el sentit que és la navegació la que ha d'adaptar-se a les característiques del Parc, ja que no es pot pretendre canviar les característiques del Parc a les conveniències de la nàutica. Qui vulgui gaudir dels beneficis d'arrecerar-se a les cales més petites i somes del Cap de Creus haurà de considerar la conveniència d'accedir-hi amb una embarcació de mides adequades, tal com reivindiquen els mateixos associats de l'AUEECAD a la introducció de les seves consideracions quan ens recorden que: *"... a Cadaqués hi ha més de 1.000 embarcacions...., essent un 70% del total de menys de 7 metres d'eslora, i dins d'aquest percentatge, el 60% són barques tradicionals "*.

En definitiva, no sempre el més gran és millor; la mida petita té una sèrie d'avantatges que espais com el Cap de Creus ens haurien d'ajudar a apreciar.

2.4. SOBRE LA PERNOCTACIÓ.

Les dues associacions (AUEECAD i ACPET) critiquen que l'actual redactat del PRUG no permeti el fondeig nocturn a les boies de les RNP. A la concepció del PRUG les RNP pretenen ser espais d'excel·lència diferenciats en la seva gestió de la resta del Parc. La raó d'aquesta prohibició, generalitzada en la majoria de reserves dels espais protegits marins mediterranis, no es basa en

problemes de seguretat ni del fondeig, sinó d'aplicabilitat de les mesures de protecció i vigilància de les activitats extractives il·legals.

I, que l'informe de la Universitat de Girona constati que “...actualment la pressió de les pernoctacions és baixa...”, no és un argument en contra de la regulació, sinó una bona notícia, perquè permet esperar que s'assoleixi la regulació necessària sense conflictivitat.

2.5. SOBRE LA SEGURETAT.

Les consideracions d'aquestes dues associacions (AUEECAD i ACPET) ressalten un altre aspecte conflictiu de la prohibició de fondeig nocturn: el perill de la navegació en les condicions dures de vent i mar que es donen tan freqüentment al Cap de Creus. I, tot i que subscriuint totalment aquesta inquietud, creiem, tanmateix, que cal advertir:

- que la travessia de tota la façana del Cap de Creus amb embarcació motoritzada (i la majoria dels velers també ho estan) a les velocitats que permetrà el PRUG no comporta, en la majoria dels casos més de tres hores de navegació
- que les embarcacions en trànsit per la costa del Cap de Creus estan obligades a conèixer les dificultats de la seva navegació
- que en cas de mal temps, existeixen a ambdós extrems del Cap de Creus (badies de Port de la Selva i Roses) ports i punts d'amarratge segurs on esperar l'arribada d'una finestra de bon temps
- que la precisió de les prediccions meteorològiques actuals és suficient per a anticipar la majoria de les condicions de mal temps en aquests rangs de temps (hores), la planificació de la navegació ha de permetre una travessia segura d'aquest segment de costa.

Tanmateix, i atenint-nos al fet que el risc d'una situació de perill imprevista no pot ser exclòs, el PRUG ja reconeix el dret extraordinari a la mesura d'amarratge nocturn per causes de força major (fins i tot a les zones de RNP i zones d'exclusió de fondeig). **En aquest sentit, sembla molt aconsellable que el PRUG contempli la conveniència de la senyalització de boies autoritzades per al fondeig nocturn en casos d'emergència, als emplaçaments més favorables i estratègicament triats. Aquestes boies, però, hauran de ser utilitzades com a excepció i no com a norma.**

2.6. SOBRE ELS CAMPS DE BOIES I LES ZONES DE NO FONDEIG.

El reconeixement de la saturació de les cales del Cap de Creus per al fondeig en certes circumstàncies temporals es fa palès, ni que sigui de forma implícita, al mateix document de l'AUEECAD, quan en aquest es reconeix que : *“L'informe tècnic realitzat per la Universitat de Girona ha constatat que el 42% de les embarcacions que fondegen a la cala Guillola - Es Jonquet són d'origen francès, per la qual cosa encara s'agreuja més la desproporció respecte a les embarcacions de Cadaqués, podent arribar a considerar-se fins i tot discriminatori”*.

En el mateix sentit, en el document de l'ACPET llegim que : *“Tanmateix, les cales properes a les que preveuen la instal·lació dels camps de boies pilot actualment ja pateixen una forta saturació”*. L'establiment d'una zonificació del règim de fondeig en tres categories (fondeig lliure, camps de boies i zones de no fondeig) respon al disseny d'un experiment totalment congruent amb la política de gestió adaptativa que pretén establir els impactes atribuïbles a cada modalitat per tal d'orientar la gestió futura. Aquest experiment té una durada temporal definida i serà avaluat al final del període de vigència d'aquest PRUG. I que l'estat actual de les praderies de les cales seleccionades sigui bo no constitueix cap objecció raonada per què no es continuï el seu estudi en el marc d'aquest experiment.

Hem d'afegir que el recurs a l'augment de la pressió a les àrees annexes si es tanca o limita l'accés a una zona es repeteix quan l'apliquem a la pesca, el busseig o el fondeig. Hem de recordar que l'objectiu en aquest sentit és regular l'esforç global i que, quan això es demostrï necessari, aquesta regulació haurà de comportar una reducció efectiva del nombre d'embarcacions fondejades al Parc. I l'estudi de la Universitat de Girona al que al·ludeixen les consideracions de l'ACPET només té presents els criteris de demanda dels usuaris sense contemplar que es tracta d'un espai gestionat on els criteris de conservació han de prevaldre sobre la demanda d'ús.

L'ACPET també proposa que no es retirin els camps de boies a la finalització de la temporada, amb la finalitat de mantenir i potenciar un sector nàutic fort i actiu durant tot l'any. Des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ considerem que l'objectiu de potenciar un sector nàutic fort i actiu durant tot l'any no pot ser un objectiu prioritari del Parc, que més aviat ha de vetllar per pal·liar els impactes deguts a la sobrefreqüentació dels mesos estivals. Ans al contrari, tenint present el risc de pèrdues d'infraestructures infrautilitzades durant els freqüents temporals de

la temporada hivernal, ens refermem en la nostra proposta (veure la proposta de la IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ) d'aplicar una política de forta estacionalitat en el desplegament d'aquestes infraestructures.

Des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ coincidim plenament amb la proposta d'AUEECAD de..." que es desenvolupi un aplicatiu online (per exemple una aplicació o web mòbil) perquè totes les embarcacions que hi vulguin accedir es registrin, indicant totes les dades que es considerin necessàries".

Tal com suggeríem a les consideracions de la introducció, aquest aplicatiu podria incloure un sistema àgil d'autoritzacions, com el que ja han incorporat els espais gestionats per algunes comunitats autònomes (p. ex. Illes Balears) i que permetés corregir els problemes de saturació els dies que es produeixin excessos en la demanda. Aquestes autoritzacions, a part d'àgils, haurien de ser completament gratuïtes.

2.7. SOBRE L'ABARLOAMENT

L'ACPET proposa que s'instal·lin boies dissenyades de manera que es permeti la coexistència de més d'una embarcació per boia per mitjà de l'abarloament. Però aquesta proposta ignora que la instal·lació de boies en certes àrees del Cap de Creus no té només l'objectiu de garantir la seguretat del fondeig sinó que també busca explícitament una certa limitació del nombre d'embarcacions fondejades que garanteixi la qualitat de la visita al Parc. Reiterem les observacions fetes a les consideracions generals en el sentit que entre els objectius del Parc es reconeix la voluntat de preservar el paisatge visual i acústic. Per a assolir tal objectiu es fa necessari conservar certs paràmetres de distància i silenci que la pràctica de l'abarloament compromet seriosament. L'abarloament difícilment pot "... ajudar a combatre la saturació provocada per la instal·lació de camps de boies ...", si no, contràriament, amb empitjorar-la.

2.8. SOBRE ALTRES ASPECTES DE LA LIMITACIÓ AL FONDEIG

2.8.1. SOBRE EL GREUGE COMPARATIU A L'HORA D'EMPLENAR EL DIPÒSIT DE COMBUSTIBLE.

Des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ reconeixem categòricament el greuge que pateixen els usuaris dels amarratges de Cadaqués i Portlligat en l'accés al combustible de les seves embarcacions. Però considerem que la solució a aquest problema no vindrà de l'autorització d'una més gran velocitat per accedir a les benzineres més properes, sinó de facilitar l'accés del combustible a algun d'aquests emplaçaments. Si, com sembla, la instal·lació d'una benzina (que representaria la solució definitiva) es troba fora de consideració, creiem del tot justificada, llavors, l'exempció que des de AUDEECAD reclamen a la norma del PRUG que prohibeix el transvasament de combustible a embarcacions fondejades o amarrades a les aigües del Parc . En aquest sentit, sol·licitem junt amb l'AUDEECAD que s'inclouï a la redacció del PRUG: **“una excepció a la prohibició de subministrament de combustible en aigües del Parc que afecti exclusivament i única a Portlligat”**.

2.8.2. SOBRE L'ACCESSIBILITAT

Des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ compartim l'opinió de l'AUDEECAD que la disposició de l'article 15.2 que imposa que *“... la sortida i l'entrada a l'àmbit marí del parc només es pot fer a peu, per una cala o per mar obert mitjançant embarcació. En qualsevol cas, no s'hi pot accedir per les zones de roques i penya-segats”*. També considerem que és excessiva, i preferim el redactat de l'AUDEECAD quan proposen: *“..que la sortida i entrada a peu en l'àmbit marí del Parc es restringeixi només a les Reserves Naturals Integrals de l'àmbit terrestres on no hi arribi camí senyalitzat, exceptuant en tot moment casos de “força major” per raons de seguretat”*.

3. SOBRE LES LIMITACIONS A LA PESCA RECREATIVA

Les associacions AUUECAD i ACPET consideren excessiva la proposta de prohibir tota activitat pesquera recreativa a les Zones de Dinàmica natural que es corresponen amb una part de les RNP del Parc. Però la Llei de 1998 de Protecció del Cap de Creus obliga a regular les activitats de pesca dins les RNP mitjançant el desplegament del PRUG. Que aquest PRUG no s'hagi desenvolupat encara i que, per tant, no s'hagi regulat encara la pesca dins aquests espais no justifica que la regulació no s'hagi de fer sinó que evidència que les RNP han estat fins a l'actualitat una figura de paper.

En aquest sentit, les propostes de l'AUUECAD, de l'ACPET i del sector de la pesca recreativa ignoren totalment el context sobrepesca de les costes europees i la consegüent demanda de reducció de l'esforç pesquer i d'explotació dels recursos marins. Per exemple, els darrers compromisos mundials per a la conservació dels oceans (Montreal Summit, dec. 2022) apunten a l'ampliació de la superfície de zones protegides al 30 % de la superfície del mar com àrees protegides i del 10 % com àrees d'exclusió total). Però si considerem tan sols la zona nord del litoral gironí, les 3 zones de RNP i l'única RI declarades per la Llei de 1998 de creació del Parc del Cap de Creus no representen, sumades, ni l'1 % de la línia de costa compresa entre la frontera francesa i el límit meridional del Cap de Creus. Tenint present que la costa gironina és la més beneficiada per mesures de conservació, la comparació resultaria encara més escandalosa si s'estengués a la ràtio (àrea protegida/àrea total) de la costa catalana.

La pesca recreativa al nostre país es produeix durant el temps d'oci i és practicada per persones que tenen altres activitats com a base de sustentació econòmica. En un moment en què es demana una reducció dràstica de l'esforç extractiu sobre els recursos marins, resulta molt frívol, llavors, col·locar en el mateix nivell de tractament als actors que realitzen aquesta activitat professionalment (com activitat econòmica bàsica) i als que ho fan per lleure. En resum, creiem que els recursos marins que s'hagi d'autoritzar explotar en un espai declarat Parc Natural, com el Cap de Creus, s'hauran de reservar per a les activitats de pesca professional.

En conseqüència, i en consens fins i tot amb el col·lectiu de pescadors professionals artesanals, des de IAEDEN-Salvem l'Empordà reclamem la necessitat de crear zones d'exclusió total de la pesca dins l'espai del Cap de Creus.

3.1. SOBRE LES PROPOSADES “ZONES DE DINÀMICA NATURAL”

Des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ subscriuim plenament els arguments de les associacions ACPET, AUUECAD i del sector de la Pesca Recreativa (Pesca Submarina) contra la creació d'una nova figura anomenada “Zones de Dinàmica Natural” (ZDN) pels mateixos motius que ells argumenten.

Aquests són:

- La Llei 4/1998, de 12 de març de creació del PN Cap de Creus determina que el PRUG s'ha de formular congruentment amb les disposicions que contenen els diversos articles de la llei. Aquesta llei determina una zonificació a l'àmbit marí amb tres tipus de zones amb un grau creixent de protecció; Parc Natural (PN), Reserva Natural Parcial (RNP) i Reserva Integral (RI).
- El punt 1.2.16 de la Memòria del PRUG incideix en la *“Necessitat de consolidar les Reserves Naturals Parcials com a llocs d'excel·lència dins l'espai protegit”* i que la principal mesura per assolir aquest objectiu és la creació de les “Zones de Dinàmica Natural” (ZDN) en les que bàsicament no s'autoritza l'extracció de recursos naturals.
- Compartim la idea subjacent de zones de no extracció de recursos per millorar l'efecte reserva, i afavorir així els espais propers. Tanmateix, però, la necessària congruència del PRUG no s'aconsegueix amb l'actual delimitació de ZDN, doncs el que fan aquestes figures és una nova zonificació que esmena i supera la mateixa llei 4/1998. Això és així bàsicament perquè les ZDN proposades superen els límits de les RNP i afecten zones de PN. D'altra banda, la justificació de la creació de ZDN per consolidar las RNP com a llocs d'excel·lència decau en sortir d'aquestes zones.
- El punt 1.2.15. del document de la Memòria d'Impacte, certifica que el *“Desconeixement i desinformació de l'espai protegit i de les normatives”* és un problema evident. Afegir una zona intercalada de Dinàmica Natural amb normativa diferent, però superposada a la de les tres zones ja existents (PN, RNP, RI) dificulta la divulgació i comprensió de la normativa. Fet particularment punyent ara com ara en el cas de tots aquells visitants del PN que hi són de pas per via marítima.

- En definitiva, i des d'una perspectiva formal i operativa, des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ afegim la seva falta d'oportunitat perquè es tracta d'una figura totalment aliena a la tradició de la conservació marina mundial (evitant eufemismes aquestes figures ja tenen un nom consolidat internacionalment com zones d'exclusió total de la pesca, zones de no pesca o *no-take areas*) i aquesta denominació dificultarà la seva identificació, còmput i assimilació a les figures preexistents.

- Per tant, coincidim en la seva proposta de millora però amb una redacció parcialment modificada:

- **Proposem que les zones on no es pot practicar cap classe de pesca coincideixin totalment amb la delimitació de les tres RNP feta per la Llei de 1998,**
- **que aquestes zones conservin la nomenclatura de RNP i si es vol que s'identifiquin amb la figura internacionalment acceptada de zones sense pesca (ZSP) o el seu acrònim anglès NTA- *No-take areas*)**
- **que la figura de Zona de Dinàmica Natural se suprimeixi per estranya i obsoleta.**

3.2. SOBRE ELS ESQUERS

La utilització de determinats esquers artificials ha demostrat sobradament la seva efectivitat en les captures de determinades espècies de grans peixos carnívors, les poblacions dels quals es troben molt deprimides a tota la Mediterrània i a Catalunya en particular (mero, llobarro, cèrvia, palometa, déntol, etc.). Estem parlant d'un pla de gestió d'un espai protegit per la conservació del seu patrimoni natural. En definitiva, **tota la pesca recreativa que s'autoritzi dins del Parc hauria de ser pesca sense mort.** Per practicar la pesca recreativa d'aquestes espècies i amb aquests esquers queda tota la resta dels espais de la costa catalana no declarats espais protegits.

Recolzem totalment la proposta d'implicar als pescadors amb la conservació i la proposta d'aportar informació al Parc sobre les captures, cosa que hauria de ser obligada.

En aquest sentit, la proposta del PRUG no prohibeix tots els tipus de *jigging* sinó només alguns d'ells. La pesca recreativa existia molt abans que apareguessin les tècniques de

jigging, cosa que no impedia que es capturessin molts tipus d'espècies de peixos. La constatació que amb el volantí ara només es capturen serrans, el que demostra, precisament, és el pobríssim estat de les poblacions de peixos del nostre litoral. I és, precisament, amb l'objectiu de revertir aquesta situació que es creen els Parcs Naturals, ja que tenen com un dels seus objectius conservar i restaurar el patrimoni natural. L'obligació de facilitar informació sobre les captures vol ser, llavors, una eina per a comprovar com les mesures de gestió adoptades permeten retornar a unes condicions en les quals amb la tècnica de volantí es puguin capturar totes les espècies que es pescaven abans.

Els resultats dels censos visuals de peixos dins els programes de seguiment biològic dels Parcs del Cap de Creus i del Montgrí-Illes Medes no sustenten en cap cas la conclusió que l'afectació de la pesca amb canya sigui mínima. Per exemple, es detecten diferències prou significatives entre les zones on no es pot pescar (p. ex. Illes Medes) i les zones on es practica la pesca recreativa amb canya (p. ex. Montgrí).

El PRUG busca, llavors, diferenciar les RNP de la resta del Parc com a zones d'excel·lència patrimonial. I el nom de Reserva indica que es tracta de zones que es reserven de l'ús comú per raó del seu valor patrimonial, de manera que les activitats extractives en aquestes zones han de ser evitades en tots els casos. D'altra banda, les normes han de buscar una aplicació justa i verificable.

A afegir que la inspecció d'activitats marítimes des d'una embarcació no és una tasca fàcil, i l'autorització de canyes i estris de pesca a la coberta de les embarcacions quan navegessin dins les Reserves per practicar la pesca sense mort dificultaria molt les tasques d'inspecció. **Per la qual cosa, i per tal de ser operativa, la prohibició de pesca dins les RNP hauria de comportar la impossibilitat d'exhibir estris de pesca a la coberta de les embarcacions quan naveguin dins les RNP.**

Si es pretén, realment, una recuperació de les poblacions de peixos més vulnerables no n'hi ha prou amb l'establiment de vedes durant els períodes de cria i s'escau una moratòria permanent de la seva pesca. La pesca recreativa hauria de ser sempre sense mort en tot l'àmbit del Parc.

4. SOBRE LES LIMITACIONS A LA CAÇA (O PESCA) SUBMARINA

Des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ celebrem la valoració, en termes generals positiva, de l'actual proposta de PRUG per part del sector de la pesca submarina.

Les valoracions es veuen fonamentades en un bon assessorament científic sobre els darrers avenços en la matèria.

Des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ coincidim amb els redactors d'aquestes valoracions en què *“la pesca submarina es diferencia d'altres modes de pesca en diversos aspectes”*. Fins al punt que considerem un error englobar aquesta activitat dins la pesca recreativa, ja que, com succeeix als països veïns, hauria de considerar-se caça submarina. Tal com descriuen els redactors, les diferències en la selectivitat, tècniques de captura i espècies diana, reclamen per a la caça submarina un tractament diferencial que resulta impossible des del deficient enfocament de la legislació catalana.

Tanmateix, i malgrat la crida a una actitud responsable, en alguns aspectes el document sembla ignorar (o no donar-li la importància necessària) al context de sobrepesca de les costes europees i a la consegüent demanda de reducció de l'esforç pesquer i d'explotació dels recursos marins. Aquesta falta de perspectiva es detecta en diferents punts de l'exposició, amb observacions d'importància molt desigual, però que intentarem assenyalar:

4.4.1 SOBRE LA MOTIVACIÓ NUTRICIONAL SIGNIFICATIVA

Com els redactors reconeixen, la caça submarina al nostre país “es produeix durant el temps d'oci” i és practicada per persones que tenen altres activitats com a base de sustentació econòmica. En un moment en què es demana una reducció dràstica de l'esforç extractiu sobre els recursos marins, resulta molt frívol col·locar en el mateix nivell de tractament als actors que realitzen aquesta activitat professionalment (com activitat econòmica bàsica) i als que ho fan per lleure. **En resum, creiem que els recursos marins que s'hagi d'autoritzar explotar en un espai declarat Parc Natural, com el Cap de Creus, s'hauran de reservar per a les activitats de pesca professional (evidentment, aquesta observació és extensible a tota la pesca recreativa).**

4.4.2 SOBRE LES CAPTURES PERMESES PER LLICÈNCIA I DIA (punt 3.3.1)

L'esborrany del PRUG proposa situar en 5 kg el pes màxim de la quota diària per a tots els pescadors recreatius (pescadors i caçadors). Els redactors proposen com a “millora” una redacció alternativa que precisi: “2.2... *El còmput del pes total podrà no incloure una de les captures*”. Com succeeix a la legislació d'altres comunitats que han legislat en el mateix sentit, aquesta precisió es justifica en el cas de les modalitats de pesca des de superfície (de costa o embarcació) en què el pescador no pot controlar visualment el pes de la futura captura. Però si coincidim amb els redactors que la caça submarina, en possibilitar el contacte visual amb la presa, permet una extracció més selectiva i respectuosa no entenem el sentit de la “millora” proposada. En paraules dels redactors : “... *és un fet que el pescador/a submarí realitza l'activitat connectat fortament amb el medi marí i és l'únic que pot decidir no pescar un peix quan en té l'oportunitat...*”. **Així, el caçador submarí respectuós pot estimar el pes de la peça abans de realitzar la captura i renunciar a ella sense causar cap perjudici. Aquesta observació és vàlida fins i tot per a la primera presa, que mai hauria de ser capturada si supera el llindar dels 5 kg.**

4.4.3 SOBRE LES TALLES MÍNIMES PER ESPÈCIE (punt 3.3.3)

Els redactors d'aquestes consideracions consideren, com nosaltres, positiva la mesura d'establir talles mínimes per a les captures a fi d'assegurar l'arribada a la maduresa sexual. Però cal assenyalar un cert cofoisme en la diagnosi de molt positiva d'una mesura que, per definició, només assegura estadísticament la maduresa sexual al 50 % de les captures. Tanmateix, en el context de sobrepesca actual, aquesta suficiència és qüestionable en un espai declarat zona protegida.

Compartim totalment l'opinió que aquestes mesures de limitació de les talles permeses s'estengui de forma simultània a totes les formes de pesca professional i recreativa.

4.4.4 SOBRE LA ZONIFICACIÓ DE LA PESCA RECREATIVA SUBMARINA (punt 3.4)

Els redactors també argumenten que la prohibició actual de la caça submarina de les RNPs i a la RI del Parc derivada de la Llei de 1998, ja redueix fins a “unes escasses 22 % (674 ha. De 305 ha)” les zones obertes a aquesta activitat.

Tanmateix, els darrers compromisos mundials per a la conservació dels oceans (Montreal Summit, dec. 2022) apunten a l'ampliació de la superfície de zones protegides al 30 % de la superfície del mar com àrees protegides i del 10 % com àrees d'exclusió total (7).

En aquest sentit, si considerem tan sols la zona nord del litoral gironí, les 3 zones de RNP i l'única RI declarades per la Llei de 1998 de creació del Parc del Cap de Creus no representen, sumades, ni l'1 % de la línia de costa compresa, entre la frontera francesa i el límit meridional del Cap de Creus. Si tenim present que la costa gironina és la més beneficiada per mesures de conservació, la comparació resultaria encara més escandalosa si s'estengués a la ràtio (àrea protegida/àrea total) de la costa catalana.

4.4.5 SOBRE EL DESPLAÇAMENT ESPACIAL DE L'ESFORÇ I AUGMENT DE LA PRESSIÓ SOBRE LES ZONES PERMESES (punt 3.4.2).

Sempre que es propugnen mesures de protecció que comporten la prohibició de la pesca d'una zona marina apareix l'argument del consegüent augment de la pressió i degradació de les zones veïnes no protegides. Sent aquest un efecte innegable, cal recordar que les mesures d'exclusió territorial (zones protegides) són una mesura que busca una reducció de l'esforç de captura total, i que s'implementen com a resposta a la incapacitat palesa de les mesures sectorials de reducció de l'esforç (talles mínimes, quotes, etc.) provades prèviament.

La base de la preferència de l'exclusió territorial permanent consisteix en la capacitat d'aquestes mesures d'aconseguir la recuperació de l'estructura de talles de les poblacions fins a mides que garanteixin la capacitat reproductiva i mitiguin la sobrepesca de reclutament (per falta de reproductors i renovació larvària) predominant als mars actuals. Aquesta capacitat propicia el mecanisme de vessament (*spill-over*) que ha de permetre reposar els elements extrets de les zones contigües. En aquest sentit, existeixen modelitzacions que justifiquen que el poder generatiu de biomassa de les zones protegides compensaria amb escreix les pèrdues de les zones ara sotmeses a sobrepressió; i alguns d'aquests models prediuen que l'efecte es magnifica amb la proporció d'àrea protegida fins a ràtios de 80 % (protegit): 20 % (explotat) (buscar articles modelització mida zones protegides).

(7)

Confounding Effects of the Export of Production and the Displacement of Fishing Effort from Marine Reserves. Halpern, B.S., Gaines, S.D. & R.R. Warner (2002). Ecological Applications, 14(4): 1248-1256.

4.4.6 SOBRE LA MORATÒRIA A LA PESCA DE CERTES ESPÈCIES

L'argument exposat en contra de “...l'establiment de bag limits zero per a espècies com els llobarros, meros i corballs en el sentit que d'aquesta manera s'alteren en major mesura els ecosistemes, proliferant les espècies que no es poden pescar en detriment de les que sí...”, demostra un complet desconeixement de les interaccions tròfiques i competitives entre les diferents espècies de peixos, i no mereix més consideració.

Si estem d'acord en el fet que algunes de les diferències de la caça submarina amb la pesca recreativa poden ser favorables per a la conservació (no malmet el fons, captura dirigida visualment, millor coneixement del medi), altres, com l'enorme efectivitat en la captura d'espècies com el mero (*Epinephelus marginatus*), o el corball (*Sciaena umbra*), poc capturables pels mètodes de pesca (palangre, canya o xarxa), la fa enormement agressiva pel que fa a la conservació d'aquestes espècies (8).

Per posar fre a la reducció de les seves poblacions, l'any 1993 el govern francès, per exemple, va decretar una moratòria de la caça i pesca del mero (*Epinephelus marginatus*) en totes les aigües de la seva jurisdicció. Per les mateixes raons la moratòria es va estendre en 2013 a les captures del corball (*Sciaena umbra*). La proximitat de la frontera i les diferències legals han produït un efecte indesitjat d'atracció dels caçadors submarins francesos cap al Cap de Creus. Des de la perspectiva europea d'harmonització interregional en la gestió del mar (Directiva UE de les Estratègies Marines) ens sembla un contrasentit que no necessita més justificació que un espai declarat Parc Natural per a la conservació del seu patrimoni natural hagi de suportar una pressió que al país veí no es tolera ni a les seves aigües lliures. I estratègicament resulta molt poc intel·ligent suportar la pressió accessòria provocada pel factor “crida” sobre els ciutadans del país veí per a la captura d'espècies que pateixen una clara pressió de sobrepesca també a casa nostra.

(8)

Un cas semblant a la capturabilitat de la caça submarina, la proporcionen algunes formes de pesca amb canya amb esquers vius o artificials de darrera generació envers el mero i d'altres espècies amb poblacions sobrepescaades (déntol, cèrvia, palometa, llobarro) raó per la qual es recomana la prohibició d'aquestes tècniques dins tot l'àmbit del Parc.

En contrast a aquestes formes de caça/pesca recreativa tan efectives, les tècniques tradicionals de pesca artesanal (sobretot de xarxa) són tan poc eficaces en la captura d'aquestes espècies que no es consideren una amenaça i, per aquesta raó, no compartim l'opinió dels redactors que *"...la proposta d'ordre del PRUG estableix mesures en absolut desequilibri, com la prohibició (bag-limit zero) d'algunes espècies en modalitat de pesca recreativa, però que no gaudeixen de cap limitació en nombre de captures en el cas de la pesca professional..."*, ni que això suposi cap greuge comparatiu amb la seva activitat.

"ELS ARGUMENTS PER JUSTIFICAR LA CONTINUÏTAT LA CAPTURA DEL MERO (EPINEPHELUS MARGINATUS) SÓN POC CONSISTENTS".

-Efectivament, es tracta d'una espècie proterogínica (i no *"protegínica"*), cosa que significa que passa primer per la fase femenina i després per la masculina (i no que entri més aviat en fase de maduració). Però l'afirmació de què per això es troba sotmesa a "menys risc intraespecífic" resulta indesxifrable.

-L'afirmació d'un contrasentit en la voluntat de protegir simultàniament al mero i al pop roquer, com a membres d'un par depredador-presa tampoc resulta seriosa. No en va, al llarg de mil·lennis de coevolució ambdues espècies han arribat als nostres dies cohabitant els mateixos ambients, i la millor forma de conservar els nostres ecosistemes és aspirant al fet que continuïn coexistint. El factor innovador que pot amenaçar aquesta coexistència ha estat, llavors, l'increment de la pressió d'un nou depredador forà sobre aquestes dues espècies: l'home.

"ELS ARGUMENTS PER JUSTIFICAR LA CONTINUÏTAT DE LA CAPTURA DEL LLOBARRO (DICENTRARCHUS LABRAX) SEMBLEN NO CONTEMPLAR EL PRINCIPI DE PRECAUCIÓ".

-Si bé és cert que no s'ha publicat cap estudi específic sobre l'evolució de la població de *Dicentrarchus labrax* a la costa del Cap de Creus (ni a la resta de Catalunya), els censos visuals de peixos realitzats en el marc dels programes de seguiment biològic dels Parcs Naturals del Montgrí-Illes Medes, i del Cap de Creus per al període 1990-2020, evidencien una dràstica reducció dels efectius tant en nombre d'individus com en l'estructura de talles. En aquest sentit, resulta particularment preocupant la desaparició de les talles més grans (que són femelles perquè *Dicentrarchus labrax* es proteràndric) en les que reposa exponencialment la capacitat reproductiva de l'espècie.

-No veiem quin sentit pretén tenir l’afirmació que “*el llobarro juvenil, amb tendència a amolar-se, esdevé una de les principals preses de les tonyines residents que hi habiten durant els mesos d’hivern, on es dona una clara mancança de peix blau*”. A part de tractar-se d’una afirmació purament especulativa, no creiem que aquest sigui un argument per desatendre l’evolució negativa observada, desviant l’atenció cap a la manca de peix blau. En aquest sentit, el parc natural ja ha regulat la pesca prohibint les arts d’encerclament dirigides a la captura de peix blau dins les seves aigües (Llei 4/1998 de 12 de març de protecció del Cap de Creus; article 6.2).

- El principi de precaució recomana aplicar una política molt restrictiva per a aquesta espècie en tot l’àmbit del parc, política que hauria de plasmar-se en una moratòria a la captura recreativa durant el període de vigència del PRUG.

Per totes aquestes raons, des de IAEDEN-SALVEM L’EMPORDÀ reclamem la prohibició de la captura recreativa de les espècies *Epinephelus marginatus (mero)*, *Sciaena umbra (corball)* i *Dicentrarchus labrax (llobarro)* en la forma explícita d’una moratòria i durant tot el període de vigència del PRUG, eliminant el plantejament estrafolari dels “bag límit” diaris = 0 de la proposta actual (que no satisfà ni als mateixos pescadors recreatius).

5. SOBRE LES LIMITACIONS AL BUSSEIG COMERCIAL

- Què justifica afirmar que *“la proposta de PRUG acabarà con el submarinismo en los pueblos de Port de la Selva, Llançà y Colera”*, quan aquesta proposta resulta acceptable per a les empreses de submarinisme de Roses i Cadaqués i, precisament, quan, a més a més, Colera i Llançà no tenen contacte directe amb el perímetre del parc?
- El punt 18.6 prohibeix bussejar en zones on no hi hagi boies com la forma més adequada de regular on es fa el busseig comercial i amb quina intensitat. Es tracta d'un Pla d'Usos d'un espai protegit que busca la conservació del patrimoni natural. Igual que els altres sectors que operen al Parc, l'activitat de busseig ha d'acceptar algunes restriccions per a fer compatibles totes les activitats autoritzades.
- El públic “expert” que fa immersió a les illes Medes o a altres parcs naturals de la Mediterrània (p. ex. Port-Cros o qualsevol altre de França) també es veu obligat a repetir les immersions als llocs abalisats i autoritzats per a fer immersions durant els mesos d'abril, maig, juny, setembre i octubre
- La *“meteorologia caprichosa”* es un imponderable de totes les activitats esportives practicades a l'aire lliure (esquí, escalada, parapent...) que han d'assumir les empreses sense que es pugui pretendre compensar-lo amb sobrecàrrega d'altres ubicacions. El Cap de Creus té una meteorologia exigent, i aquí s'hi troba una part dels seus atributs. Les empreses que operin en aquest Parc han d'estar, llavors, disposades a assumir aquests factors limitants.
Mai es podran posar tantes boies com reclamarien els clubs de 3 pobles diferents. Precisament els clubs de Port de la Selva, Llançà i Colera poden disposar de fons marins situats fora del parc, on no existiran aquestes limitacions.
- Estem d'acord en el fet que en l'actualitat les RNP de Reserves només tenen el nom. Precisament el PRUG està definint les normes que faran que les Reserves

Naturals Parcials no siguin solament un nom, sinó que es diferenciïn de la resta de l'espai de Parc per una gestió més proteccionista (i restrictiva). Però la resposta no és anul·lar aquest punt sinó aconseguir que a les RNP no es puguin produir activitats impactants (com la pesca artesanal) i prioritzar les activitats d'exhibició del patrimoni natural, com és el busseig.

En el mateix sentit considerem que : *"... s'ha de permetre als bussejadors privats fer immersions sense les restriccions imposades pels articles 18.6 i 18.9, aprofitant les mesures previstes en els apartats 18.7 i 18.8 per controlar el seu possible impacte"*.

6. SOBRE LES LIMITACIONS AL BUSSEIG DES D'EMBARCACIONS PARTICULARS.

- Subscrivim plenament les observacions de l'AUEECAD en el sentit que l'obligatorietat de guia submarí i l'establiment d'una ràtio del nombre màxim de bussejadors per guia que són disposicions clarament pensades per immersions de club o centre de busseig, i que resulten una exigència excessiva per als bussejadors privats. En conseqüència, sol·licitem aplicar aquesta mesura només a bussejadors de club o centre de busseig.

- Subscrivim totalment les consideracions de l'ACPET en el sentit que *"... per satisfer l'obligació de comunicar prèviament a l'inici de l'activitat de busseig a l'òrgan gestor del parc a través del tràmit específic de la Seu Electrònica o mitjançant una aplicació mòbil creada a tal efecte..."* caldrà que:

- la comunicació prèvia es realitzi mitjançant aplicació mòbil.
- el procediment d'aquesta comunicació sigui fàcil, àgil i efectiu.
- l'aplicació guardi la màxima informació del sol·licitant del servei, a la finalitat de poder tramitar la comunicació amb la màxima celeritat possible.

7. SOBRE LA VIGILÀNCIA

- Subscrivim totes les consideracions referents a la necessitat d'un sistema de vigilància efectiu com hem anat reivindicant des de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ des del principi del procés de desenvolupament del PRUG i celebrem la proposta d'implicar als ajuntaments que hauran de treballar coordinats amb el Cos d'Agents Rurals i altres cossos de la Policia.

- Compartim la proposta de l'AUEECAD de crear **en el PRUG un mecanisme disponible les 24 hores del dia i cada dia de l'any a través del qual els usuaris puguin comunicar qualsevol incidència**, ja sigui un número de telèfon del Parc o qualsevol altre mitjà que es consideri adient per complir aquesta funció.

- L'ACPET demana que s'emfatitzi més en la informació dels usuaris de les embarcacions i no tant en les sancions. Estant totalment d'acord amb aquesta posició ens sembla necessari observar que:

- la tradició d'ús de l'espai marítim sense mesures coercitives evidents ha portat a la sensació generalitzada que, a diferència d'en terra, al mar es pot fer tot
- que revertir aquesta situació exigirà no només un esforç informatiu sinó també transmetre la voluntat d'una implantació de la nova norma de forma justa (equànime) i decidida
- que malauradament no s'aconsegueix transmetre aquesta voluntat més que a través d'un dispositiu de vigilància dotat de recursos materials i de la força coercitiva que proporciona un sistema de sancions efectiu.

A l'Il·lm. **Sr. Marc Vilahur i Chiaraviglio**, Director General de Polítiques Ambiental i Medi Natural;

i

A l'Il·lm. **Sr. Sergi Tudela Casanovas**, Director General de Política Marítima i Pesca Sostenible

Des de l'**Associació de Centres d'Immersió del Cap de Creus (ACICC)** volem mostrar tot el nostre agraïment a les dues direccions generals d'una rebuda conjunta, fet que posa en relleu la importància dels nostres problemes i ajuda a una millor entesa per totes les parts implicades.

L'ACICC es compon d'11 centres d'activitats subaquàtiques que conviuen i treballen en tot el **Parc Natural del Cap de Creus (PNCC)** i comparteixen el mateix entorn. Els/las integrants, alguns amb més de 40 anys d'història, som empreses molt lligades al medi natural i amb una forta component familiar (de fet, ja tenim casos de terceres generacions). Localitzats en els municipis de Roses, Cadaqués, Port de la Selva, Llançà i Colera, la nostre activitat es desenvolupa principalment entre els mesos d'Avril a Octubre, ampliant o reduint la temporada segons les demandes turístiques de cada any. Utilitzem embarcacions que no superen els 17m d'eslora (majoritàriament semirrígides de menys de 9m), fem trajectes curts (els de la cara Sud del PNCC no acostumen a pujar a la cara Nord, i viceversa) i estem continuament actualitzant-nos en materia de sostenibilitat i en seguretat marítima.

Tot i haver grans diferències (logístiques, de capacitat turística, localització..) entre els diferents centres d'immersió, la necessitat de conservar i protegir el patrimoni cultural sumergit del PNCC, perquè tothom el pugui utilitzar d'una manera sostenible, i fomentar la interacció amb la resta d'activitats, han estat els nexes comuns per a la constitució de l'ACICC. De fet, des de l'any 1998 (any de la creació del Parc) els integrants de la ACICC hem defensat una zonificació i una regulació específica que ajudi a preservar l'entorn on puguin desenvolupar la seva activitat. També vam ser defensors de la implantació de la zona de **Reserva Natural Integral** marina (RNI) coneixedors de l'efecte beneficiós que podria produir als voltants. Per contra, mai no hem vist amb bons ulls la manca de protecció que oferien les zones de **Reserva Natural Parcial** marines (RNP), defensant l'opinió extesa de que les úniques activitats permeses en aquestes zones haurien de ser les que tinguin la mínima interacció amb el medi, és a dir totes les contemplatives.

Amb motiu de la propera elaboració del PRUG, els/les integrants de l'ACICC traslladem la nostra preocupació pel que fa a la seva aplicació, ja que la posada en marxa de certes mesures pot arribar a crear un escenari clarament conflictiu. Considerem que no s'ha donat prou importància al paper que compleixen els centres d'immersió en el marc actual, ja que són canals d'estudi, protecció i divulgació de la zona en qüestió que ajuden a aplicar aquest document. Hem de posar èmfasi que dels 10 objectius que persegueix el PRUG, l'activitat de l'ACICC encaixa a la perfecció a tots ells. Sempre hem prioritzat (per òbvia necessitat) la conservació del medi, refusant massificar l'entorn, ampliant constantment els nostres coneixements en matèria de sostenibilitat i cura medi ambiental, ajudant les administracions a promoure la cultura i el patrimoni natural de la nostra zona, i reforçant el paper que ocupa la

ciència en aquest marc actual tan canviant. A més, recordem el gran impacte negatiu que suposaria per al sector i en conseqüència per a la sostenibilitat econòmica del turisme de la zona.

Som perfectament conscients de la dificultat que resideix a gestionar totes i cadascuna de les activitats que es realitzen al PN, però entenem que afegint-hi certes millores no només aportarien més estabilitat al nostre sector, sinó que ajudarien a desenvolupar l'equilibri entre els altres usuaris del PNCC.

Considerant totes les possibilitats, els arguments més rellevants són els següents:

Nova zonificació

Amb l'entrada en vigor del Plà Específic previ al PRUG, els integrants de la ACICC estàvem a favor de renunciar a una bona part de la nostra activitat (i a la important repercussió econòmica que es genera) evitant realitzar immersions amb bussejadors novells a les zones de RNP per tal d'evitar al màxim el contacte amb el fons marí. D'aquesta manera s'aconseguiria que fossin figures de protecció més completes, rebent la categoria de llocs d'excel·lència i per tant prohibint qualsevol activitat extractiva que perjudiqués l'entorn. Conscients de la dificultat administrativa per regular les activitats extractives de més pes, encaixem el cop i acceptem la nova creació de les anomenades Zones de Dinàmica Natural (ZDN). Al nostre parer aquestes zones, que entenem com a zones d'excel·lència i on només es podrien realitzar activitats contemplatives (busseig, snorkel, apnea, caiac, navegació, natació, pàdel surf, activitats científiques i d'albiraments...), volen substituir les ja creades RNP i poden portar a la confusió a l'usuari esporàdic del PNCC. Per tant, entenem que on es puguin realitzar activitats extractives (de molt gran impacte al medi) podríem realitzar qualsevol activitat de busseig sense restriccions. Al capdavant, un grup reduït de bussejadors (conscienciats amb el medi natural) mai no farà més mal que centenars de metres de xarxes arrossegats pel fons marí.

Reducció del número de boies i limitació d'ús

Des de la creació del PNCC, l'administració competent proporciona als practicants de busseig (tant als centres d'immersió com als particulars, autòctons o externs) **40 boies** durant la temporada de màxima activitat, distribuïdes al llarg de les més de 3000 hectàrees marines que comprèn el parc, i un nombre molt més reduït per a la resta de mesos amb menor activitat. A l'últim redactat del PRUG, estan projectades **només 24** d'aquestes boies, deixant al descobert moltes zones on els principals implicats ens veiem obligats a llençar l'àncora per oferir la màxima seguretat depenen de les condicions climatològiques. Cal puntualitzar que no és la manera de treballar més desitjada, ja que l'àncora fa malbé el fons i la maniobra de seguretat es pot tornar complicada, per la qual cosa la gran majoria de vegades que disposem de boies és molt més productiu per a totes les parts el poder utilitzar-les.

A més, l'**art. 18.10** estableix la prohibició de l'ús de les boies per dues embarcacions o més. Es cert que es podria deteriorar el material en funció d'una possible sobrecàrrega de la boia si es posicionen 2 embarcacions grans (15m-17m) i el problema de seguretat que podria ocasionar,

però esperem que s'entengui que el nostre propòsit és oferir una experiència natural enriquidora als nostres visitants, i això mai no s'aconsegueix posicionant dues embarcacions grans plenes de gent. Hi ha moltes situacions climatològiques que ens obliguen a haver de compartir boia i és contraproduent per nosaltres que es prohibeixi algo que de per si ja ens penalitza.

Limitació de la velocitat

En relació a la limitació de la velocitat amb l'**art. 15.5** i l'**art. 15.6**, igual que moltes altres activitats, ens veiem afectats negativament per la seva resolució. Com s'ha comentat anteriorment, el nostre objectiu principal és el de cuidar i ensenyar la naturalesa que ens envolta, i no tenim necessitat d'assolir altes velocitats més que per aconseguir que la barca navegui en bones condicions. El gruix del nostre treball es realitza utilitzant les embarcacions aturades, i optimitzar al màxim el recorregut cap als punts d'immersió. En el cas de les embarcacions semirígides (la major part de les embarcacions de busseig) necessiten una velocitat aproximada de 15 nusos per poder planejar i així evitar molt més soroll, moltes més onades i molt més consum de combustible. És molt contraproduent per a nosaltres, doncs, limitar a 10 nusos la velocitat de navegació màxima del PNCC.

Fondeig

L'**article 16.1** permet el fondeig lliure (amb limitacions), mentre que l'**art. 18.6** prohibeix específicament el fondeig a les embarcacions que efectuen activitats de busseig. Ens trobem en un cas contradictori i que comporta una **evident segregació negativa de la nostra activitat**. Per tan proposem que es tinguin en compte les nostres necessitats i que es respecti al màxim la quantitat (les 40 boies que des d'un moment s'havien establert) i ubicació dels punts d'immersió actuals (les ubicacions es poden modificar per optimitzar i millorar l'espai de treball).

En relació amb aquest aspecte, ens trobem també amb l'**article 16.3** en que, a menys de 25m de profunditat, no es permet el fondeig ni l'amarratge de cap embarcació d'eslora total superior als 12 metres. Aquí apareixen dos problemes: les embarcacions destinades a activitats de busseig sobrepassen aquesta eslora i la fondària de 25m és excessiva per bussejadors no qualificats per aquesta profunditat. Tenint en compte que a les RNP no podem realitzar activitats amb bussejadors novells a poca fondària (si només es permet activitats contemplatives), demanem que els paràmetres siguin 15 metres de profunditat mínima i una eslora màxima de 17m.

El PRUG esmenta repetidament que hi ha aspectes que s'han de *“treballar prèviament en el marc de la taula de governança de busseig del Consell de cooperació”*. Mentre que la formació del *Comitè de Cogestió de la Pesca al Cap de Creus* està explicitada en la Proposta, no ens queda clar com s'articula l'instrument que pot fer possible la nostra aportació.

És dins d'aquesta idea que voldríem poder exposar els nostres punts de vista, tant sobre els punts tractats en aquest escrit, com d'altres en els que la nostra aportació pugui ser enriquidora.

Molt agraïts per a la vostra atenció i consideració, estem a la vostra disposició.

Atentament

Associació de Centres d'Immersió del Cap de Creus

Cadaqués, a 21 de desembre de 2022

Giacomo Pozzo Malagrida

President

Jan Boelen

Secretari